

Pańczyk, Paterkowski, Pawłowicz, Pędrak, Piłacik, Piotrowski, Pityński, Pokrywka, Porębski, Prącik, Prusterniak, Przedpelski, Przemilski, Przysucha, Ptasiński, Pucko, Pulikowski, Puskarczyk.

Rup, Rzepiela.

Safęga, Sibitka, Sieczka, Skoczylas, Smoliński, Smoła, Smorągowicz, Sokalski, Sokołowski, Stanowski, Sudyło, Szafranski, Szajwaj, Szczuciński, Szelażek, Szewczyk, Szkotnicki, Szulc, Szumilas, Szydłowski, Śmielowski, Śpiewak.

Tokarski.

Uliński, Umiński.

Warzycki, Wasil, Wasilkiewicz, Wasilowski, Witek, Witkiewicz, Wojtyło, Wolanin, Wolski, Wójcik, Wróbel.

Zaborski, Zarebski, Ząbecki, Zdanowski, Zgórek, Ziarno, Ziemski, Zięba.

Żołądek.

R É S U M É.

En considérant les livres de comptes et les documents du corps de métier des lamaneurs et des pilotes à Ulanów (Petite Pologne), l'auteur fait connaître l'histoire et la raison d'être du corps en question.

Cette corporation avait pour but l'émancipation des apprentis du métier de lamaneur, c'est à dire pilote de radeaux et autres flottages qui, par le San, le Wieprz, de Bug et la Vistule, étaient dirigés vers Gdańsk (Danzig).

Le corps de métier des lamaneurs formait aussi une confrérie de piété et était en même temps une sorte de club. Vers l'an 1851 la corporation en question s'est transformée complètement en une confrérie de piété.

JULJUSZ ZBOROWSKI

O ZAPOMNIANEJ TWÓRCZOŚCI ŻEGOTY PAULEGO

(PRODUCTION LITTÉRAIRE OUBLIÉE DE ŻEGOTA PAULI)

Pracując nad zebraniem materiałów do tatrzańskiej bibliografii ze starych czasopism, znalazłem kilka pozycji, odnoszących się do literackiej i naukowej działalności Żegoty Paulego. Nie mogłem dotąd stwierdzić, czy jest już wiadome, że Pauli, podpisując się „Ignaz Pauli“, zamieszczał etnograficzne rozprawy i tłumaczenia w języku niemieckim w czasopiśmie „Mnemosyne“. Wychodziło ono we Lwowie w pierwszej połowie XIX wieku dla użytku niemieckich przybyszów, których obficie nadsyłał rząd austriacki do b. Galicji na posady urzędnicze, profesorskie, do starostw, leśnictw, uniwersytetu, szkół i t. d.¹⁾.

¹⁾ O współpracownictwie Paulego w czasopiśmie „Mnemosyne“ wspomniał Jan Karłowicz („Wisła“ 1888, II, 655) jednakże wzmiankuje on jedynie o poezjach Paulego, nie o etnograficznych przyczynkach.

Nie mając czasu na zupełne wyzyskanie materiałów ludoznawczych i słowianoznawczych w wymienionem piśmie, ograniczam się do zwrócenia uwagi na kilka pozycji, pochodzących z pióra Paulego.

I tak w roczniku 1824 w n-rze 100 znajdujemy artykuł: „Sagen des polnischen Volkes in Galizien (Gesammelt von Ignaz Pauli)“. Po wstępie o znaczeniu ludowych podań, autor przytoczył legendę p. t. „König Boleslaus der Kühne in den Karpathen“. Jest to jeden z wariantów podania o królu Bolesławie w Tatrach i o śpiących rycerzach. Pauli podaje w objaśnieniach, że legenda o błakającym się w górach królu i o jego pobycie w „Karpatach“, powstała z reminiscencyj historycznych, a mianowicie z wiadomości o podróży na Węgry. Bo gdy po zabiciu Stanisława Szczepanowskiego za tajne knowania z Czechami, Bolesław Śmiały z powodu papieskiej klątwy musiał opuścić Polskę, udał się w gościnę do węgierskiego króla. Pauli przytacza dla porównania legendę niemiecką o Barbarossie, duńską o Olgerdzie, serbską o Trajanie i czeską o rycerzach, śpiących w Blaniku.

W roczniku 1835 teje „Mnemosyne“ znajdujemy również artykuły Paulego. Np. w n-rze 14: „Illyrische Romanze. (Aus dem Französischen). Der sterbende Hajduk“. Jest to tłumaczenie serbskiej opowieści ludowej. W n-rze 27 tłumaczy Pauli inną serbską pieśń ludową, tym razem napewno z oryginału, mianowicie: „Königsohn's Marko Rache“. W przypiskach podał tłumacz niezbędne objaśnienia. Numer 33 zawiera tłumaczenie poematu rosyjskiego poety Konst. Batjuszkowa p. t. „Die Bachantin“. W n-rze 35 wraca Pauli znowu do ludowej twórczości Serbów i daje tłumaczenie poematu „Die Wila, ein serbisches Volkslied“ wraz z przypiskiem, wyjaśniającym znaczenie wyrazu i pojęcia mitycznej istoty: wili. W n-rze 37 znajdujemy tłumaczenie małoruskiej pieśni p. t. „Die Sklavinnen“. Numery 39, 40 i 48 zawierają artykuł o najnowszej literaturze czeskiej.

Współpracownictwo Paulego trwa także w 1836 r. W tomie „Mnemosyne“ z tego roku znajdują się tłumaczenia serbskich pieśni, jak np. „Fürst Georgs Abschied von Serbien“, „Klein-Radoica“, „Königsohn Marko und zwölf Araber“ i „Die Türken in Russland“ (w n-rach 41, 45, 48 i 51).

ZDZISŁAW KACZMARCZYK

PRZYCZYNEK DO GOSPODARKI HALNEJ XVIII WIEKU W „PAŃSTWIE ŁODYGOWICKIEM“

(CONTRIBUTION À L'HISTOIRE DE L'ADMINISTRATION DES ALPAGES
DANS LA SEIGNEURIE DE ŁODYGOWICE AU XVIII SIÈCLE)

W archiwum jasnogórskiem pomiędzy licznymi extraneami odnalazłem przypadkowo ciekawe rachunki gospodarskie dotyczące się „państwa łodygowickiego“ z lat 1702—1706. Między innymi znalazły się